

HLAS NÁDEJE

Cena: šírené zdarma

Štvrtok 13.3.2014

Číslo 1

Ročník 1

Rozprávka vs. realita

Žijeme v rozprávke, no mnohí z nás, sa neustále sťažujú na nedostatok práce, peňazí a iné veci. Kto si však dokáže predstaviť život na ulici? Čo má povedať človek, ktorý strávi časť života na ulici sám, bez peňazí, častokrát aj bez dokladov, teplej stravy, závislý na alkohole a niekedy aj psychicky labilný?

Keď vidíte človeka, ktorý je špinavý a smrdí, vaša prvá reakcia je opovrhnutie a následný posmech. Ale nikto netuší čím si ten človek, schúlený na zemi a zabalený v roztrhanej bunde, prešiel. Môj názor je: nehádzať všetkých do jedného vreca.

Tereza Rašíliková

Tulák, či ľudská bytosť ?

Exkluzívny rozhovor s Ľubomírom Andrassym, osobným hovorcóm primátora Milana Ftáčnika, na tému vnímania bezdomovcov zo strany samosprávy mesta Bratislavy.

Viac na strane 2

Chod' svojou vlastnou cestou

Sedí predou mnou žena stará, prešedivelá.

Jej pohľad je smutný, ale vd'achný za to málo čo má. Hovorí si Veronika. Môže mať okolo 60 rokov. Nik nemôže tušiť, že tá žena čo pred nami sedí, už toho prežila veľa.

Viac o príbehu Veroniky na strane 3.

Diera v srdci

Zastihnúť na ulici zhovorčivého človeka je ťažké a ešte oveľa ťažšie je zastihnúť zhovorčivého bezdomovca. My sme ho našli.

Viac na strane 4

Zotrime krivdy!

Autor: Jakub Vanacký

Bezdomovci sú denným javom v Bratislave. Ako tento problém riešite ?

Otázka ľudí, ktorí stratili strechu nad hlavou nemôže byť ľahostajná nikomu z nás, nieto ešte samospráve. Samospráva je tou inštitúciou, ktorá by mala podávať pomocnú ruku. Pravda je taká, že mnoho ľudí bez domova odmieta akúkoľvek pomocnú ruku. Sú však aj takí, ktorí sa nedostali na ulicu vlastnou vinou. Takíto ľudia chcú využiť podanú pomocnú ruku. Robíme to napríklad prostredníctvom ubytovní, nocľahární a snažíme sa bezdomovcom pomôcť aj v tej najzákladnejšej veci, ktorú človek potrebuje k životu a to je otázka hygieny.

Kde sa tieto denné stacionáre nachádzajú?

Naposledy bol napríklad otvorený denný stacionár na Krížnej. Je to jedna z tých pozitívnych ciest, kedy samospráva prostredníctvom množstva dobrovoľníkov, najmä mladých ľudí podáva pomocnú ruku tým, ktorí ju chcú využiť. Mnohí tvrdia, že by sme mali bezdomovcov riešiť niekde v „Amerike“, aby sme ich riešili nie v centre mesta, ale niekde v Rači, v Trnave či Sobranciach na druhom konci republiky, ale my tvrdíme, že máme problém riešiť tam, kde je. Ak máme bezdomovcov v Petržalke, treba aj tam vytvárať denné stacionáre.

Stacionár na Krížnej teda spravuje mesto?

Ľudia bez domova častokrát nechcú prísť priamo do kontaktu s nejakou verejnou inštitúciou alebo samosprávou. Oveľa radšej prijímajú pomoc od cirkevných alebo neziskových organizácií. Teda aj denný stacionár na Krížnej sme zriadili v spolupráci s neziskovou organizáciou Vagus a v tomto priestore ponúkame takpovediac aj možnosti rekvalifikácie, títo ľudia upratujú širšie okolie Krížnej, čistia mesto, tým ukazujeme, že aj človek bez domova môže pomôcť svojmu mestu, môže pomôcť jeho obyvateľom a nie je ničím nebezpečný. Ak máme filozofiu, že treba pomáhať túlavým zvieratám a stavať pre nich útulky, je Božou povinnosťou nás – ľudí, samosprávnych a verejných inštitúcií pomôcť tomu najcennejšiemu, čo je na svete – človeku.

Poskytujete bezdomovcom aj teplú stravu?

Vydávame v spolupráci s cirkevnými a neziskovými organizáciami teplú stravu, polievky – na Račianskom mýte a hľadáme ďalšiu lokalitu, kde by sme to umiestnili.

Viete nám povedať nejakú štatistiku, koľko bezdomovcov žije v Bratislave?

Odhadujeme, že máme okolo 1000-1500 bezdomovcov, častokrát však nevieme povedať presné číslo, lebo zo štatistík a zistení, ktoré sme mali, evidujeme iba okolo 300 ľudí bez domova, ale vieme, že ich je oveľa viac.

Chod' svojou vlastnou cestou

Autor: Dominika Kubašová

Roky strávené bez vlastného bývania prestala počítať. Prečo sa dostala na ulicu prezradiť nechce, zostáva to pre nás záhadou. Ako sa začal jej život na ulici nevieme, ale isto vieme, že tento smutný osud dokázala zniest'. Celý jeden rok žila na ulici s jednou staršou pani. V lese sa dočasne ubytovali. Veronika pomáhala pani vyliečiť sa z pitia alkoholu a nesprávneho využitia peňazí. Hoci už teraz nie sú spolu sú priateľky . Za tento obetavý čin si od nás vyslúžila potlesk.

Nie raz sa jej stalo, že jej ukradli doklady. Bez dokladov sa nemohla zamestnať.

Dostala sa do kontaktu so svojou dcérou, ktorej priateľ sa živil predávaním časopisu NOTA BENE. Skúsila to. Práve časopis NOTA BENE jej pomohol zarobiť pár eur na základne životné potreby. Býva v ubytovni so svojou dcérou, s ktorou sa tiež život príliš nemaznal. Zarába za predané číslo NOTABENE 0.70 eur. Aby mohla zaplatiť bývanie musí ich predat' okolo 100 za mesiac. Šetriť a ukladať si peniaze nemíňať ich na alkohol, cigarety a omamné látky je pre takýchto ľudí veľmi dôležité. Nie každý to však dokáže. Veronika s dcérou majú veľmi pekný vzťah pomáhajú si navzájom.

Aj keď na ulici nie sú vždy priateľské vzťahy Veronika sa snaží usmievať a svoje trápenia nedávať najavo. Každého neprajníka sa snaží ignorovať ak sa jej to netýka. Nie je z tých ktorí sa rady púšťajú do hádok. Veronika je priateľská a prajeme jej veľa šťastia do života. Ďakujeme jej za rozhovor.

„Kráčaj ďalej!“ hovorí Veronika

Diera v srdci

Autor: Anna Sadleková

Po ulici kráča pani v kapucni; čierne vlasy, hlboké smutné oči a zmodralá koža pod očami. Hrubú vetrovku má ošúchanú a špinavú, jedna noha kríva. Na prvý pohľad usúdite, že nemá kam hlavu skloniť. Jej meno je Valéria Ružičková. Postupne sa dozvedáme viac o jej živote. Je situácia naozaj tak vážna?

Ako dlho ste už bez domova?

11 rokov. Teraz mám 49 a stále žiadne peniaze.

A vaša rodina? Nikto nie je ochotný vám pomôcť?

No, pochádzam z Devínskej Novej Vsi. Aj som bola vydatá, ale už nie som a mala som dcéru Žanetu. Potom otec zomrel a ja som ostala na ulici. Dcéra teraz robí na Kramároch zdravotnú sestru, a minule ma videla na stanici, ale nechce mi pomôcť. A druhá sestra mi sľúbila jednoizbový byt. Nemám ho a to som 10 rokov čakala. Nás bolo spolu 10 súrodencov.

Pracujete?

Kedysi som na Miletičovej ulici pomáhala predávať ovocie. Niekedy predávam Nota Bene.

Kde prespávate?

Väčšinou niekde pod svetlom na lavičke, pretože v noci mám strach, že ma niekto okradne alebo mi ublíži. Vtedy radšej spím cez deň. Tiež chodím do ubytovne, ale tam chodím nerada.

Prečo?

Tam totiž chodia takí ľudia, že potom bezdomovec okradne bezdomovca.

Ako je to so sprchovaním a obliekaním?

V Novom Meste sú sprchy a keď zaplatím, môžem sa osprchovať. Tiež sa to dá v útulku Vincenta De Paul. Oblečenie zadarmo dostávam v charite.

Čo vám najviac chýba?

Mama a tato.